

מ"ת 21731/12/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

16 פברואר 2020

מ"ת 21731-12-17 ישראל נ' פלוני
לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ, סגנית נשיא
פלונ
בעניין:
ע"י ב"כ עו"ד ע' ערבה

המבקש

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ר' בן יעקב

המשיבה

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בעניינו של המבקש, המצוי כיום בחלופת מעצר של מעצר בית מלא, ולהורות על ביטולם של כל תנאי שחרורו.

2. נגד המבקש הוגש ביום 11.12.17 כתב אישום המייחס לו עבירות מרמה, זיוף, סחיטה באיומים, התחזות לאחר, עבירות מס, הלבנת הון ועוד. עניינו של המבקש פורט בשורה של החלטות שניתנו ע"י בית המשפט (וראו, בין היתר, החלטות מיום 7.2.18, 20.2.18, 3.5.18, 22.10.18, 1.4.19, 15.7.19, 28.8.19, 11.11.19 ו-5.12.19). נקבע כי לנוכח אופי העבירות שביצע המבקש לאורך זמן וריבוי, על רקע עברו הפלילי, נשקפת מן המבקש רמת מסוכנות גבוהה לביצוע עבירות "כלכליות" ולפיכך יש להרחיקו מכל פעילות מסוג זה. עוד נקבע כי מעצר בפיקוח אלקטרוני בשילוב עם פיקוח אנושי צמוד, כמו גם הרחקתו של המבקש "מכל פעילות עסקית מכל סוג שהוא" עשויים לענות על הסיכון הנשקף מן המבקש. בעקבות החלטות אלה הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אמו במושב אחיעזר בפיקוח מפקחים שנקבעו, ובתנאים נוספים של איסור עיסוק בכל פעילות עסקית מכל סוג שהוא, איסור יציאה מן הארץ, אי יצירת קשר עם מעורבים בפרשה והפקדת ערבויות כספיות.

3. לאחר השמתו בפיקוח אלקטרוני, הגיש המבקש לבית המשפט שורה ארוכה של בקשות לעיון חוזר בהן עתר לאפשר לו לצאת לעבודה. כל בקשותיו נבחנו ונדחו למעט בקשתו האחרונה. אף שנקבע כי ניתן עקרונית לאפשר למבקש לצאת לעבודה, הגיש המבקש לבית המשפט בקשות "בעייתיות" ובלתי אמינות, בלשון המעטה, אשר נדחו כולן לאחר דיון שנערך בהן ולאחר שמיעת המפקחים המוצעים.

4. בקשתו האחרונה של המבקש ליציאה לעבודה נעתרה. צוין בהחלטה כי חרף המסוכנות הנשקפת מן המבקש לביצוע עבירות "כלכליות" וחרף הפגמים שנפלו בבקשות השונות לעיון חוזר שהגיש לבית המשפט, לא ניתן להתעלם מן

התקופה הארוכה, בת למעלה משנתיים, בה מצוי המבקש במעצר, מן העובדה שאין באפשרותו לעסוק בכל עיסוק מפרנס, ומהתארכות משפטו שסיומו אינו נראה לעין. עוד צוין כי בנסיבות אלה נראה כי הגיעה העת להורות על שינוי התנאים בעניינו ולאפשר לו לצאת לעבודה. לפיכך, הותר למבקש לצאת לעבודה בפיקוח רציף. כן נקבע כי הפיקוח האלקטרוני יוסר, וכי המבקש ישהה במעצר בית מעת חזרתו לביתו ועד ליציאתו בבוקר לעבודה. בפועל, המבקש לא יצא כלל לעבודה מבלי שדווח על כך לבית המשפט, לא ע"י המבקש ולא ע"י המפקח. בעקבות בקשת המשיבה לעיון חוזר, הוחזרו תנאי מעצרו לקדמותם. צוין בהחלטת בית המשפט שהרושם העולה הוא שהבקשה ליציאה לעבודה לא באה אלא כדי להשיג למבקש הקלות בתנאי שחרורו תוך ניצול האמון שניתן בו לרעה. יחד עם זאת נקבע כי לא ניתן לקבוע שהמבקש הפר את תנאי שחרורו רק על יסוד אי התייצבותו לעבודה, שעה שהמבקש נעצר בביתו בו נכחה גם אחת המפקחות, בהתאם לברירת המחדל שנקבעה בהחלטת בית המשפט.

5. במהלך חודש דצמבר 2019 עתרה המשיבה לבית המשפט העליון להאריך ברביעית את מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני לפי ס' 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בהחלטת בית המשפט העליון מיום 17.12.19 נדחתה בקשת המשיבה ומעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני הומר בחלופת מעצר של מעצר בית מלא, בהתאם לתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 20.2.18 (בש"פ 8257/19).

6. ביום 29.1.20 הגיש המבקש את הבקשה שלפניי. המבקש מעגן את בקשתו לעיון חוזר בשלוש נסיבות מצטברות: האחת, כרסום בראיות. נטען שהתמורות שחלו במארג הראייתי הן דרמטיות באופן המצדיק את ביטולם של כל התנאים המגבילים שהוטלו עליו. השניה, התנהלות שערורייתית של המשיבה אשר פעלה, לפי הנטען, לסיכול עבודתו של המבקש "על דרך של הטרדת והפחדת המפקח" מר יאיר ממן, עד כדי חזרתו של המפקח מנכונותו לפקח על המבקש. והשלישית, חלופי הזמן.

7. המשיבה טוענת כי הבקשה אינה עומדת בתנאים הדרושים לעיון חוזר. המשיבה דוחה את טענת המבקש לכרסום בראיות, וטוענת שעדותם של עדי התביעה שהעידו ביססה עד כה את התשתית הראייתית שעומדת נגד המבקש וכי לא חל כל שינוי מהותי. צוין כי מדובר בתיק רחב היקף, ואף אם נמצאו אי דיוקים בעדויות העדים, אין מדובר באמירה דרמטית או בכרסום בראיות שיש בו פוטנציאל לזיכויו המבקש במובן של "הפיכת הקערה על פיה". המשיבה מוסיפה וכופרת בטענות המבקש באשר להתנהלות כלפי המפקח, וטוענת שהמבקש הוא שהפר את אמון בית המשפט בכך שלא התייצב לעבודה ולא הודיע על כך לבית המשפט כפי שהתחייב. ולבסוף היא טוענת כי עניינו של המבקש נדון לאחרונה ע"י בית המשפט העליון ביום 17.12.19 וכי מאז מועד זה לא חל שינוי נסיבות המצדיק עיון חוזר בעניינו.

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, מסקנתי היא כי דין הבקשה לעיון חוזר להתקבל. אציין שלא ראיתי לקבל את הבקשה משני הטעמים הראשונים שנטענו. המבקש מבסס את טענתו לכרסום בראיות על עדות מספר מצומצם של עדים שהעידו עד כה, ועל סתירות ופרכות שנתגלו, לפי הנטען, בעדותם. אין מדובר באותו "מהפך ראייתי" "שינוי דרמטי" או בכרסום מהותי ומשמעותי שמוטט את ראיות התביעה והפך את הקערה על פיה (בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל, 28.2.16, בש"פ 3409/18 בריל נ' מדינת ישראל, 3.6.18). אוסיף כי מדובר בכתב אישום הכולל שבעה אישומים, ו-166 עדים שעד כה העידו רק 16 עדים מתוכם. אף לא מצאתי בסיס עובדתי לטענת המבקש לגבי אופן התנהלות המשיבה כלפי המפקח.

9. לצד זאת סברתי כי חלופי הזמן אכן מצדיק עיון חוזר בעניינו של המבקש. המבקש נעצר ביום 31.10.17 ושהה במעצר ממש עד ליום 22.2.18, מועד בו הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 17.12.19 הוסר הפיקוח האלקטרוני והמבקש שוחרר לחלופת מעצר של מעצר בית מלא (תוך שמירת זכותו של המבקש להגיש בקשה לעיון חוזר). במהלך

תקופה זו לא נרשמו הפרות של תנאי מעצרו, גם כאשר יצא המבקש מביתו למטרות שונות (ביקורים רפואיים, אירועים של ילדיו, חגים ועוד). המבקש מצוי, אם כן, במעצר, מעצר באיזוק אלקטרוני ובמעצר בית מזה תקופה מצטברת של למעלה משנתיים ושלושה חודשים וסיום משפטו אינו נראה לעין. כאמור, על פי דווח הצדדים, נשמעו עד כה 16 מתוך 166 עדים, ונראה שמשפטו של המבקש עלול להימשך עוד פרק זמן ממושך. בחלוף תקופה זו הנני סבורה כי השתנתה נקודת האיזון בין הפגיעה העשויה להיגרם לאינטרס הציבורי משחרורו של המבקש ממעצר הבית לבין הפגיעה המתמשכת הנגרמת למבקש, והגיעה העת לשחרורו של המבקש ממעצר הבית בו הוא נתון.

10. אכן, המבקש נעצר לרקע מסוכנותו הנובעת מן החשש כי יוסיף ויבצע עבירות "כלכליות". יחד עם זאת כבר צוין בענייני של עבירות כלכליות כי "על אף חומרתן הרבה והנזק הכלכלי שהן עלולות להסב לציבור, לא ניתן להשוותן - מבחינת המסוכנות אותה ניתן לייחס לנאשם - לעבירות המקימות, מעצם טיבן, מסוכנות לשלום הציבור ולביטחון האיש" (בש"פ 2794/10 מדינת ישראל נ' וייסמן, 26.4.10). חלוף הזמן והעובדה שלא נרשמו הפרות של תנאי מעצרו, מפחיתים ממשקל מסוכנותו אל מול הפגיעה הנמשכת במבקש ומשפחתו. אוסיף כי יש לזכור שיש לשמור על יחס של שקילות בין אורך תקופת המעצר ובין העונש הצפוי למבקש (בש"פ 3449/14 מור נ' מדינת ישראל, 21.5.14, פסקה 9), ואף שלא ניתן לנבא את תוצאות משפטו של המבקש, ומבלי להמעיט בחומרת המעשים המיוחסים לו, התקופה הממושכת בה שהה במעצר ובמעצר בית, מטה את הכף לטובת זכויות המבקש.

11. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על ביטולו של מעצר הבית בו נתון המבקש. ההפקדה הכספית והערבויות שהומצאו, המגבלה על יצירת קשר עם המעורבים בפרשה, וצו איסור היציאה מן הארץ - יעמדו על כנם.

מזכירות בית המשפט תמצית ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.